

JUSTITISMINISTERIET

Civilafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. januar 2017
Kontor: Nordatlantenheden
Sagsbeh: Katarina Hvid Lundh
Sagsnr.: 2016-0030-5129
Dok.: 2174014

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 192 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. december 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Aaja Chemnitz Larsen (IA).

Søren Pape Poulsen

/

Anders Aagaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 192 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Advokatrådets rapport påpeger, at anstalterne under Kriminalforsorgen i Grønland har en række mangler, der hæmmer principperne om de åbne anstalter. Tendensen har imidlertid været stik modsat, og anstalterne har mere fået karakter af lukkede fængsler, som man kender det fra Danmark med pigtråd, aflåste døre og begrænset kontakt med det omkringliggende samfund. Kriminalforsorgen i Grønland oplyser, at de fysiske rammer er således, at tilbageholdte, forvaringsdømte og anstaltsdømte huses under samme tag, hvilket hæmmer principperne om de åbne anstalter. Fremadrettet vil der være mulighed for, at forvaringsdømte indsættes på det lukkede afsnit i den kommende anstalt i Nuuk, men har regeringen planer om at etablere arresthuse til tilbageholdte og i så fald hvor? Hvad vil regeringen gøre for at sikre, at tilbageholdte kun er tilbageholdte i så kort tid som mulig?”

Svar:

Til brug for besvarelsen har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Direktoratet for Kriminalforsorgen har indledningsvis bemærket, at Kriminalforsorgen ikke har planer om at etablere arresthuse til tilbageholdte i Grønland.

Direktoratet kan imidlertid oplyse, at der for tiden pågår overvejelser om at etablere afsnit specielt for tilbageholdte i tilknytning til eksisterende anstalt eller anstalter i Grønland.”

Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Reglerne om tilbageholdelse findes i retsplejeloven for Grønland. Det fremgår af lovens § 362, at det er retten, der – efter anmodning fra politiet – træffer afgørelse om tilbageholdelse.

Af lovens § 364 fremgår det, at retten – bortset fra tilfælde, hvor sigtede ikke er til stede i Grønland – fastsætter en frist for tilbageholdelsens længde, der skal være så kort som muligt og ikke må overstige 4 uger. Retten kan forlænge fristen, men højst med 4 uger ad gangen.

Herudover fremgår det af lovens § 366, stk. 1, at tilbageholdelsen skal ophæves, når tilbageholdelsesbetingelserne ikke længere er til stede, hvilket om nødvendigt skal ske ved rettens be-

slutning. Retten kan i øvrigt træffe beslutning herom uden anmodning.

Endelig fremgår det af lovens § 366, stk. 2, at såfremt retten finder, at efterforskningen ikke gennemføres med tilstrækkelig hurtighed, og at fortsat tilbageholdelse ikke er rimelig, skal retten ophæve den. Retten kan træffe beslutning herom uden anmodning.

2. Jeg har til brug for min udtalelse indhentet en udtalelse fra Politimesteren i Grønland, der ved e-mail af 5. januar 2017 har oplyst følgende:

”Jeg kan oplyse, at Grønlands Politi i de seneste 5 år har tilbageholdt i gennemsnit 128 personer om året.

Antallet af tilbageholdte indebærer, at der konstant ved Grønlands Politi er 25-50 tilbageholdssager under behandling. Grønlands Politi har i den forbindelse stort fokus på at få afsluttet sagerne så hurtigt som muligt.

Jeg kan til illustration heraf oplyse, at af de 30 tilbageholdssager, der den 1. januar 2017 verserede ved Grønlands Politi, vedrørte 16 sager tilbageholdte, hvor der var sket fremstilling i 4. kvartal 2016, og yderligere 6 sager vedrørte tilbageholdte, hvor der var sket fremstilling i 3. kvartal 2016.

Selv om det oftest er polititjenestemænd, der møder som anklagere i grundlovsforhør og fristforlængelser, er det juridisk uddannede anklagere, der ved politimesterembedet har ansvaret for at vurdere, om der i en konkret sag skal ske fremstilling i grundlovsforhør, samt om der evt. skal ske løsladelse af en tilbageholdt, samt løbende vurdere, om der er tilstrækkelig fremdrift i sagerne.

Jeg kan videre anføre, at der i praksis forekommer en række grunde til, at en tilbageholdssag har et længere forløb. Der kan således været tale om sagskomplekser med adskillige gerningsmænd, samt adskillige forhold, der skal færdigefterforskes, og klargøres til domsforhandling, og efterfølgende findes tid til en domsforhandling, hvor flere forsvarere skal have plads i kalenderen, der kan være tale om sager der ankes, og derfor skal behandles i to instanser, der kan være tale om, at en tilbageholdt skal mentalobserveres, og hvor der ofte opstår ventetid på mentalobservationen, idet disse i praksis foretages af psykiatrisk afdeling R3 på Risskov, der 3 gange årligt rejser til Nuuk og foretager ambulante mentalobservationer. Der kan i den forbindelse endvidere opstå forsinkelser i forbindelse med at de grønlandske myndigheder skal udfinde en egnet institution til at fuldbyrde en foranstaltning over f.eks. en udviklingshæmmet. Endvidere kan skrivetiden for domme i kredsret-

terne i nogle tilfælde medføre at der går nogen tid før at en dom, hvor den domfældte er tilbageholdt efter domsafsigelsen, fuldbyrdes.”

Politimesteren i Grønland har på min forespørgsel supplerende oplyst, at de resterende 8 af de 30 tilbageholdssager, der er omtalt i politimesterens udtalelse, vedrører alvorlig kriminalitet, herunder bl.a. drab, drabsforsøg, seksualkriminalitet i forhold til børn og indsmugling af narkotika. Sagerne omfatter 4 personer, der blev fremstillet i grundlovsforhør i juni 2016, 2 personer, der blev fremstillet i grundlovsforhør i marts og april 2016, og 2 personer, der blev fremstillet i grundlovsforhør i maj og august 2015.

Politimesteren har endvidere oplyst, at varigheden af tilbageholdelsen i de 8 sager primært skyldes, at der enten er tale om sager under anke, eller sager, hvor der skal nedlægges påstand om særforanstaltninger, der kræver mentalundersøgelse og eventuelt forelæggelse for Retslægerådet.

3 af de 8 tilbageholdssager (herunder sagen fra august 2015) er således ankesager, mens der i 4 af de tilbageholdssager (herunder sagen fra maj 2015), der ikke er ankesager, er foretaget mentalobservation. Den sidste sag vedrører en større hashsag, hvori der er rejst tiltale i august 2016, men som fortsat afventer berømmelse.”

Justitsministeriet kan henholde sig til udtalelsen fra Direktoratet for Kriminalforsorgen og udtalelsen fra Rigsadvokaten.